

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

paní Jaroslavě Králové, nar. dne 7. 1. 1926,

neboť se v letech 1948 až 1950 aktivně zapojila do činnosti skupiny osob (zejména bývalých členů ČSNS) soustředěných kolem Josefa Hinterholzingera, dále napojeného na Josefa Černého, tím, že se podílela na přípravě překročení státní hranice ČSR JUDr. PhDr. Ludvíka Novotného a působila jako spojka mezi jednotlivými členy skupiny, čímž naplnila formu odboje dle § 3 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb.

Paní Jaroslava Králová, se narodila dne 7. 1. 1926 v Rybníku, okr. Ústí nad Orlicí. Od roku 1945 do února roku 1948 byla členkou Československé strany národně-socialistické (dále jen „ČSNS“), přičemž od července roku 1946 do června roku 1948 byla zaměstnána jako úřednice krajského sekretariátu ČSNS v Pardubicích. Při výkonu své práce spolupracovala účastnice řízení s JUDr. PhDr. Ludvíkem Novotným, Josefem Koutem, Josefem Hinterholzingerem a s dalšími činiteli ČSNS.

Právě ve spolupráci s Josefem Hinterholzingerem a dalšími osobami, mezi něž patřil i Josef Černý, jedna z vůdčích osobností ilegality na Pardubicku, činila Jaroslava Králová konkrétní kroky k zorganizování převedení dr. Ludvíka Novotného, jednoho z významných představitelů ČSNS a bývalého poslance ČSNS, mimo území Československa. Jaroslava Králová zejména působila jako spojka mezi Josefem Hinterholzingerem, Josefem Černým a dr. Ludvíkem Novotným, popř. Klárou Příkrylovou. Na organizování přechodu dr. Novotného přes hranice se Jaroslava Králová podílela v době, kdy byl dr. Novotný hledaný StB pro svůj útěk z TNP Lešany, a to i po jeho opětovném zatčení v květnu roku 1949, což svědčí o vysoké míře rizika, které byla ochotna podstoupit, o její osobní statečnosti a o motivaci působit aktivně proti komunistickému režimu v Československu. Jaroslava Králová také dr. Ludvíka Novotného i Josefa Hinterholzingeru podporovala po celou dobu jejich věznění v letech 1948-1949.

Mimo výše uvedenou pomoc při přechodu státních hranic se Jaroslava Králová jako spojka šířeji podílela na činnosti protikomunistické skupiny Josefa Černého, bývalého ředitele Československé pojišťovny v Mikulovicích, působící na Pardubicku. Josef Černý převzal vedení odbojové organizace založené Josefem Koutem, bývalým poslancem Ústavodárného Národního shromáždění za ČSNS, který v listopadu 1948 odešel do zahraničí, a personálně ji posiloval. Do své odbojové činnosti zapojil mj. i Josefa Hinterholzingeru, se kterým úzce spolupracovala právě i Jaroslava Králová. Josefu Hinterholzingerovi vypomáhala Jaroslava Králová např. předáváním dopisů, dojednáváním schůzek, apod. Vztah Jaroslavy Králové k Josefu Hinterholzingerovi a dalším bývalým členům ČSNS byl založen na vzájemné důvěře a společném cíli pracovat proti komunistickému režimu v Československu, a to zejména z důvodu jejich politického a osobního přesvědčení. O tomto přesvědčení a motivaci Jaroslavy Králové pro její jednání svědčí též skutečnost, že v roce 1948 Josefu Kusému,

okresnímu důvěrníkovi ČSNS v Poličce, předala protistátní leták „Žádost sv. Václava o přeložení“.

Jaroslava Králová byla zařazena do tzv. „Akce Malíř“ a za svou činnost byla rozsudkem Státního soudu v Praze ze dne 8. 7. 1950, uznána vinnou ze spáchání zločinu velezrady dle § 1 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zák. č. 231/1948 Sb. a odsouzena k trestu těžkého žaláře v trvání 20 roků čtvrtletně jedním tvrdým ložem zostřeného, úhradě nákladů trestního řízení, peněžitému trestu ve výši 10.000 Kčs, konfiskaci celého majetku a zbavení práv občanských na dobu deseti let.

Jaroslava Králová si své politické přesvědčení a názory zachovávala i v době výkonu trestu odnětí svobody, ze kterého byla, vzhledem k jejímu velmi vážnému zdravotnímu stavu, propuštěna po sedmi letech věznění.